

"СВОБОДА" (LIBERTY)
 FOUNDED 1893
 Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
 at 85 Grand Street, Jersey City, N. J.
 Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
 Edited by Editorial Committee.
 Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1914, under the Act of March 3, 1879.
 Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРЕДПЛАТА:	
Three cents a copy		Подільное число три цента.	
One year	\$ 7.50	Ha рік	\$ 7.50
Six months	\$ 4.00	Ha пів року	\$ 4.00
Three months	\$ 2.00	Ha три місяці	\$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Державі Карлі і Загарамо:	
One year	\$10.00	Ha рік	\$10.00
Six months	\$ 5.50	Ha пів року	\$ 5.50
Three months	\$ 3.00	Ha три місяці	\$ 3.00

За оголошення редакції не відповідальні.
 За кожди зміну адрес платиться 10 центів.
 3 Канада намісати пошти гроші лише на т. в. Foreign Money Order.
 Тек. "Свобода": Montgomery 5-0498. Тек. У. Н. Савва: Montgomery 5-1838.
 Адреса: "СВОБОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

РОЗБІРНОЯ КОНФЕРЕНЦІЯ ТА СОВІТИ

Коли розбірною конференцією спроможеться встановити певні межі для зброєння та виробити реальний план для поступового його зменшення, то ніякий же несподіваний конференція належатиме безперечно до найважливіших подій у світовій історії. Звичайно лише в тому разі, коли постанови розбірної конференції справедливо будуть переведені в життя.

Сьогодні це досить трудно сказати, чи розбірною конференція виправдає покладені на неї надії, бо, хоч усі країни, виявили добру волю до порозуміння, то між ними ще нема єдності у поглядах на засади обмеження зброєння та помічаться досить значна розбіжність у справі зменшення зброєння.

Зрозуміло, що українська нація, який доля ще не судила виробити власну сувенітну державність, може лише виступити всі позитивні заходи відносно роззброєння. Українці без рішучих намірів уживають, що обмеження і навіть радикальне зменшення зброєння не лише сприятиме визволенню боротьбі української нації, а безперечно причиниться в будучинні до установлення бажаного всім замирення Східної Європи.

Звичайно з нашого погляду є ілюзією, та навіть утопією, мріяти про довготривалий мир на Сході Європи, настільки там панує свавільна влада, а загалом, зокрема настільки українська нація знаходиться у стані поневолення та колоніального визиску. Адаже всі держави наші, прямуючи до роззброєння та загального замирення, разом з тим не забувають дбати про свою власну безпеку. Тим більше має право і українська нація не залучувати про власні національні інтереси.

Декому може здаватися, що визволення боротьба України суперечить загальному замиренню за мир та укладенню угоди про роззброєння. Проте така думка лише здається, бо українська нація ніколи не провадила імперіалістичних війн та ніколи не хоріла на милитаризм, а завжди змагалась лише за своє визволення та обстоювання справний мир на Сході Європи на засадах добросусідських відносин. Навпаки, су-

що та громадський війну в Європі, чи деінде.

Права, сьогодні совітська влада має безліч внутрішніх труднощів та переживає дуже глибоку господарську кризу, а тому московські можновладці дійсно не бажать якимнебудь ускладненню зі своїми сусідами. Компартия здає собі справу з того, що інші вона ще не астані викликати міжнародні конфлікти та ризикувати навіть своїм існуванням, тимчасові, що зурбані народні маси при першій-ліній нагоді спробували збройною силою ліквідувати сучасну совітську владу на Сході Європи.

Совітські агенти галусять про мир та роззброєння, щоб виграти час, бо вони самі не вірять ввагазі ні в замирення, ні в роззброєння. Але коли компартия вдається виграти час та переверсти в життя ще одну або дві п'яталки, то Москва винить тут своє справжнє обличчя, звичайно, коли совітська влада не загине ще раніше з причини тих або інших внутрішніх заколотів, які теж виключені.

Чим же пояснити той факт, що совітські агенти так уперто обстоюють загальне роззброєння? Пересудити тим, що вони провадили свою державну пропаганду та агітацію поміж народними масами різні агенти компартия, а також, що ним робити найближче можна познискати собі прихильність з боку справжніх націоналістів. Крім того таким робом Москва, граючи на взаємних суперечностях поміж певними державами, сподівається поглибити незгоду та посилити антагонізм поміж ними, щоб Європа та цілий світ не досягнути належного порозуміння, а також перебувати в стані хронічної господарської кризи та суперництва.

Бо саме сучасний світ а загальне безладдя у світі є, на думку комуністів, левкою пороку існування совітського режиму на Сході Європи.

Звичайно також поміж комуністами можна знайти, так мовити, прихильників загального роззброєння, бо, на їх думку, воно збільшить можливість вибуху пролетарської революції та піднесе шанси комуністеру на перемоту в громадянській війні. Разом з тим загальне роззброєння було б вигідне і для совітського Сою-

за, бо таким робом офіційно мілітарна сила Європи значно зменшилася, а, як відомо, існуюча совітська влада ще не посилає такої військової техніки та тяжкої зброї, щоб швидко забезпечували своєю Москвою на перемоту над своїми сусідами.

КАРА ЗА МУЖИКНІ ВИСТУП.

У львівській "Новім Часі" читаємо ось-такій допис В. Савійського:

На "установчих" зборах т. в. Т-ва ім. П. Могилі в Луцьку підчас дискусії в справі Богослужбової мови в церкві забирає слово між іншими єромоном о. Ігнатій (Букалюк), бо націоналісти Росії, а не людина поступова і прихильна до українського руху. Відповідаючи протосекретарі Віди (братів) Шибанюк:

Про це доповідаю за ч. б варшавського "Слова (філіофант шипрополі). Як мовляв, коли продало, що нібито о. Кабулюк виступав "без відомої а благословенства єпархіальної влади", — бо оскільки виступити проти Москвинців і мисловського засидла в церкві. Так то змінився напрям політики в православній церкві від часу угоди між волинською угодоуловнію і проломом церкви. А п. Пені—Васовські і даальше плетуть небилі про українізацію православної церкви.

ШКІЛЬНІ КНИЖКИ

- КОТРИ МОЖНА ВЖЕ ЗАМОВЛЯТИ В НАЙБІЛЬШІЙ КИТАРНІ "СВОБОДИ".
- Перша Книжечка (Букар), П. Матвійчука 40
  - Друга Книжечка (Читанка для П. класу), М. Матвійчука 45
  - Третя Книжечка (Читанка для ІІ. класу), М. Матвійчука 60
  - Четверта Книжечка (Читанка для ІV класу), М. Матвійчука 75
  - Коротка Історія України, І. Крип'якевич 50
  - Мала Історія України, І. Крип'якевич 15
  - Початкова Географія, з багатьома малюнками і картою, написав Степан Рудницький 75
  - Малий Катехизм християнсько-католицької релігії, уложив о. Іван Рудович 35
  - Бібліяна Історія, старого і нового завіта, о. д-ра Ярослав Левчицького 85
  - АПОСТОЛИ І ЄВАНГЕЛІЯ на світлій, празники і діл святих сідоого року, після уставу свідій греко-католицької церкви. Оправерний 75
  - Цікавий Співаник, Ф. Коалеса 75

Повні книжки можна набути в китарні Свободи. Сих книж мезько тільки по кілька примірників.

"СВОБОДА" 81-83 GRAND STREET, JERSEY CITY, N. J.

ВИНУВАТИ ТІ, ЩО ГОЛОСУЮТЬ

В Нью Йорку повстав "Сіті Аферс Коміті", який намагається допомагати легіслатурній комісії в розслідуванні надруги міської адміністрації. Від імені цього комітету звернувся пастор д-р Джан Гомс і рабін д-р Вайс до губернатора Рузвельта з домагаючим усунути з уряду шерифа Джеймса А. Мек Квейда, котрому закінують ріжні надругитя.

Відповідь Рузвельта на це домагаючі має таке загальне значіння, що заслугує на те, щоб звернути на себе ширшу увагу. Говорив зазначу, що по прочитанню петиції прийшов до переконання, що ті, котрі звернулися до нього, монше дбали про те, щоби дійсно усунути з уряду хабарників і невідповідних людей, а більше дбали про свою власну репутацію. Бо коли би так не було, жово говорю, то вони не були би підірвали престижу законів і посягнути та справедливості передчасним розголосуванням справи по часописах, а були би приймали добре застановилися, чи вибраний шлях є законний, а даді, чи він веде до щод, до дійсної поправки відносин. Бо розважливши справу як слід, вони не заставляли би губернатора робити таке, що є неконституційне і недемократичне, бо іде в розріз з більшістю виборців, себто тих, котрі вибрати Джеймса Мек Квейда шерифом.

Говорив Рузвельт подає, що коли би було йому прийшлося голосувати при виборі шерифа, то він не був би голосував за вибір Мек Квейда. Але коли виборці його вибрати, хоч чуди про його здогадні надругитя, то він нічого тут порадити не може, хіба, що йому предлають якісь нові надругитя, яких-Мек Квейд допустить до виборів.

Та разом з тим подає губернатор комітетові раду, як треба поступати, щоби можна заридити такому лиху, про яке комітет згадує. Замість писати петиції й вимагати від губернатора нехтувати конституцію і репрезентативний спосіб правління краєм, радить Рузвельт таким критикам, як згадані вище пастор і рабін, взятися за позитивну роботу й освідомлювати в першу чергу виборців щодо цього, на кого вони повинні голосувати і кого вибирати на уряди. Бо в краю, де існують демократичні засади, можна довести до реформ і мати кращі порядки і кращу справедливість тоді, коли виборці вибиратимуть на відповідальні позиції чесніших і розумніших людей. А коли хабарники держаться на своїх позиціях, то винуватні тут головню загал, який допускає хабарників до урядів.

ВІДВОЙОВАНЕ МІСТО (Історичне оповідання).

Дуже добре стаєся, що ви вийшли з хати. Саме тепер до вас пішов ротмістр надиритись, як побовідить шляхочий гість і чи балакає з Мартою. Коли побачити, що вийшов, то вже не буде підозривати, що він прихав викрасти заложницю. Погадає, що як би прихав до неї, то викрастив би хвилю, коли з нею можна звобідніше побалакати, або й втекти. Мене дивує, що той ротмістр, такий спійний, що не пізнав, що то брат Марти. Чому вона до сеї пори не сказала нам, що має брата?

— Не сказав, бо ніякого брата не має, — відповів Сидір. — Я вам скажу, люди діди, чому ви так гадаєте. Ми обоє троха подібні. Правда? — Та подібні, — відповівши нараз Друченко і Сава. — І небижка мама була мою сестрою! Вона мала той умість, що і я. Мій тато, ті дідо, сміявся так. І моя друга сестра, ті тетя, сміялась так. Тому, отже скоро скінчили. Віт стаю я багату молодий від іди, Анюх мою сестер, отже я віді, небижби і мамі, вглядують товаришчу. Дідачта вийшли кої сніюся, як старший брат Марти.

нув на господаря і вийшов до сніг. Господар пішов за ним. — Про що той шляхтик балакає з вами, коли ви вийшли на вулицю? — спитав ротмістр, коли вже були в снігах. — Він витягнув мене а хати, кажучи, що мусить вийти, щоби котра дівка не погадала, що він може справді вже заложився. (11)

— Тепер вже розумію, чому ви вийшли з хати. Саме тепер до вас пішов ротмістр надиритись, як побовідить шляхочий гість і чи балакає з Мартою. Коли побачити, що вийшов, то вже не буде підозривати, що він прихав викрасти заложницю. Погадає, що як би прихав до неї, то викрастив би хвилю, коли з нею можна звобідніше побалакати, або й втекти. Мене дивує, що той ротмістр, такий спійний, що не пізнав, що то брат Марти. Чому вона до сеї пори не сказала нам, що має брата?

— Не сказав, бо ніякого брата не має, — відповів Сидір. — Я вам скажу, люди діди, чому ви так гадаєте. Ми обоє троха подібні. Правда? — Та подібні, — відповівши нараз Друченко і Сава. — І небижка мама була мою сестрою! Вона мала той умість, що і я. Мій тато, ті дідо, сміявся так. І моя друга сестра, ті тетя, сміялась так. Тому, отже скоро скінчили. Віт стаю я багату молодий від іди, Анюх мою сестер, отже я віді, небижби і мамі, вглядують товаришчу. Дідачта вийшли кої сніюся, як старший брат Марти.

в пітми, в мертвечій тишині. Лиш час до часу перекакувалися вивиски вартов; тунув який кінь високогого постляв. Все спало, тільки в кімнаті дівчак Марта і Анюх дового не спали, перш ніж уснути. О бі вірши, що поратуюч неслалі, та ще не знали, яким способом. Бажанню Анюх було, щоби се ще не сталося, і ставалося не зараз. Вона дуже хотіла, щоби той вуїкко Марти був якнайдовше у них. Нарешті й вони уснули.

Світло й чисто безперервний сонце на далеких безперервних горнох ступу, як над океаном. Легенька мряка розходилася в темній сніжній, або вступалася під подувом легенького подуху віду, який вивердидив від снігу сонця. Куди, оком глядючи, бачили май череди худоби і табуни коний, що тут-там розсідься по земній просторі і купались у фляжк буйної трави.

І місточки віджило. Найбільше метушилися жовніри, бо треба було розозитися по степу дивитися, чи не знайдеться свідка троха хижого татарського добичника. Ті жовніри, котрі німні мали службу, вийшли в степ, щоби повоюловити своїм коням череди худоби і табуни коний, що тут-там розсідься по земній просторі і купались у фляжк буйної трави.

де, бо від паял спасе ті дурійка ротмістра. Вона буде його жінкою. — Справді? Згодилася? — Ще не згодилася, та ротмістр не буде її питати, хоче вона, чи ні. Такий її кінець і діл. Як уже не буде потерпати. Погони втік бі не бачив вас, ні вухи тропи. Погони могла би бути для вас небезпечною як рано. Та рано ви були б вже на Запорозю.

— Що вчора не стаєся, що се може статися нині, або завтра. — Пропало! Друга така нині вже не повториться, бо ротмістр вже має пілзур. Я ще раз раджу тобі: втікай. Ротмістр вже вчора, лудчи спати, сказав мені пілувати тебе, щоби ти не відхав, не попрушавиши з ним. Сказав, що тебе не пустить відси. Іншаке кажучи, заверште тебе. Нині повторить, мені свій приказ. Сказав мені, щоби я зараз звідси його, як би ти хотів окупобачити свого коня. Щоби я й мусів доносити на тебе, то ти вилрєся кулябачи і втікай охляп.

— Кіжну вам ще раз, я Марти не лишу в руках того звіра. — Маеш силу звідси Піз Кіні, то швидко нерозумно було би загнати з нею. Як не маеш сили викопити її з його кітвів, то вона мусить свою чашу випити аж до дна. Бі батька пудлявця, що за нього й готови віддати на палъ. Так се не бу-

ЛІСТ ДО ВАШОГО ГРОМАДИ

Любазний Ваню! Знате що, Ваню! Гітські люди вам отварили же той ваш Лемко, — не гадає Лемко, як до вас гадає "Лемко", як до кожного села нашою зардо насидате — шн не варат. — А ні ми, вибачте, не варат за псалмі, хвіст. Бо то ваш Лемко ра за православієм раз протів, а вікни зівш ш аж на комуниста. Проміські так, як те в Сквірчині наш пан директор Юрковський. А маме тіх Юрковських, як трийох: Михайлів, Андрій, Стефан, шн ми ся відати Павло. Онн теж бида за православієм — і юж мамі, го за праводати, бо спроводати аж трийох батюшків, оводатих. — Лем же наші Сквірчині одвад позидати, же то гулота одречиси своєю церкві і омади, мам тіх Юрковських не закатувати. Лем же в по ле, шн до лиса, і аж, рано по приходати до шн. А шн сто с тавдо, з виглядами, в іх домо то аж левні знате — до ед мій застрепали.

Да з них, шн бида паріваки, да з них, шн же поженати. Едє з них то аже до ворожичні ганки ходити, жеби ми зародити, — і же й обіцав протів стівок дати, кедє з Княпичем оженив. І дав панібі, же с а божена (а Княпича ма піназі з Гамеріки). Циганка виврапит протів од нього, а він маме Гварит, же буде скаржити, кед єя не даст. І бив спокій, доки Княпич не дозналає, за што ма циганці протів стівок дати. — А тараз Княпича справляв му што дїа похвалію і го кийом, як коня. — Тот сам Юрковський мам бити жаном православієм а другий лисарієм — лем же тараз обіцали. — Ішн тот найстаршіш — наувчателью — у нас. Лем же з нього такий наувчальні, як з онога жак православія. Сквірчині не кят го за наувчателью, лем же панове з Горляч — і староста за ним, брєз то, же бард гарні і вибори для панів препроводив — і же теж зробили пресидичаши, в бурсі — Гварит, же наші наувчатель ма бурє по правити, бо дуже піназі го сподиново покарли. Лем кед бурє так запровадит як запровадї наше село го чюков, то поядкут му так, як ми юж му дякували, і як шн му подікуєме.

Такі у нас сторії. Поцдравали Вас барз краси, ваш приятель і кум, Тарпан Папига.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДИНО В ЧЛЕНІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

НЮ-ЙОРК, 14. IV. Поміжати добровір дїлу. Школа Українських Гніоцївлян, Танка, артета, Васіля Арамєнка й Українській Хор від проведом, О. Кошира робити спільно приктоваєна до виступу, по білицьх містах Америки, в пам'яті 200-літніх уродин Юрія Вашинона, першого президєнта. Злучених Пержає.

Дїя, таких виступів, потрібно фінансової допомоги. Знаємо, що В. Арамєнко не має грогатику. Тому, потрібно йому допомогти. Вїддаї 11 тїю О. Д. В. М. в Ню-Йорку, розуміючи, що справу, ухвалив на своїх місячних зборах позичку в сумі \$100, яку передано В. Арамєнкови. Крім того зложїв \$100 як жертву. Вірно, що наші товариства й громадянство жертвою цієї позичкою допоможуть тому дїлу, з якого буде користь для загальної справи.

За Уряд II-го відділу О. Д. В. М. в Ню-Йорку: В. Дроботів, прєдс.; О. Луцив, кас.; М. Стїпчиш, фін. сек.; Н. Цимбалїстїй, рек. сек.

CHICAGO, ILL. First Annual Meeting of "Moloda Ukraina."

The first annual meeting of the "Moloda Ukraina" of Chicago was held on March 20, 1932. The following were elected as officers: John Sawchyn, President; John Swaziec, Vice President; Mary Kozuya, Financial Secretary; Margaret Lubinetz, Recording Secretary; William Lubinetz, Treasurer; William Kaschub, Sergeant at Arms. The organization was started in the winter of 1930 and since its establishment the "Moloda Ukraina" has tried to carry on the work of organizing young Ukrainians socially and athletically. Thus far the work has been carried on successfully. Many social affairs and outings were given, bringing together many young Ukrainians of Chicago and vicinity.

Mary Kozuya.

ЛІТРОЙТ, МШ. Український Хор з Шікаго концертує.

Славний Український Хор міста Шікаго, під управою Юрї Бенєшкови, що вже двома наворотами виграє перш нагорода на музичних курсах, уряджених "Chicago Tribune".

35 років американських газет, відбїти до Дїтроїт з концертном. Концерт відбудеться в неділю 3-го цїтїня в німецькій залї "Deutsches Hall". Сей знаменїтий хор, який вже від рїду лїт популяризує українську літературу серед американської громадянства, від якого він здобув собі найкращї слова признання і похвали, певно стїяє на свій концерт масу народу, бо це спїватимуть солову, котрі співали минулого року в Шікаго перед 150-тисячною аудиторією владовіючим своєю технікою і своїм вишколенієм, найбільш вибагливо, артист Василь Арамєнко, переловив дотерпїлий перебіг підготовчої праї, яка представляється коротко так: Створєно около 20 юваїєвїх місяцев комітетів, котрі збирали на себе праю по місцевостях. Деякі громади ще не вєспїли задовткувати гал на виступ, хоч організуєвати комітєти. На початок прийїнали з допомогою фінансово Українській Народній Союз і Провідня. Громадяни з міста Кїлпїнджа зложили позичку понад \$3,000. Українське громадянство в Ню-Йорку й найблїжачї околицї зложило на позичку \$1,800, з Фїладельфїї \$1,500. З інших місцевостей приходить менші позички і жертви, вїд 50 до 500 дол. Місцевї комітєти складають позички на вїзнаїм гал на вистави. Разом беручи, громадянство віднесло прихильно до початого дїла. Одначе — завиняв П. Арамєнко — для перєвєдєннї дїла до успішного кїнця треба ще около 7,000 дол. Вони потрібні на організацію Українського Хору і Яєро вдєржаня в часї поїзди; на такєсаме вдєржаня балетїчїкї на оркєстру, що буде їздити з балетом; на декорациї, потрібні до вистави картини в частї Юрї Вашинона; на афішї, детючїх, розголос у газетїх американських в кожній місцевостї і на заплаченнїя гал (театрї). Найблїжшї форє звертатися на столицю Америки, місто Вашинтон, тїмїляже, що там нема украї-

НЮ-ЙОРК, Н. Я. Народи для вшштування свята в честь Вашинона

В приміщенї Школи Українського Національного Танку відбудєся в неділю, днї 27 безєня, популудї, загальні наради представникїв українських товариств і поодинокїх громадян з Ню-Йорку й околицьїх громад в справї пїваго товки українського свята в честь Вашинона. Управлїтьєю, артист Василь Арамєнко, переловив дотерпїлий перебіг підготовчої праї, яка представляється коротко так: Створєно около 20 юваїєвїх місяцев комітетів, котрі збирали на себе праю по місцевостях. Деякі громади ще не вєспїли задовткувати гал на виступ, хоч організуєвати комітєти. На початок прийїнали з допомогою фінансово Українській Народній Союз і Провідня. Громадяни з міста Кїлпїнджа зложили позичку понад \$3,000. Українське громадянство в Ню-Йорку й найблїжачї околицї зложило на позичку \$1,800, з Фїладельфїї \$1,500. З інших місцевостей приходить менші позички і жертви, вїд 50 до 500 дол. Місцевї комітєти складають позички на вїзнаїм гал на вистави. Разом беручи, громадянство віднесло прихильно до початого дїла. Одначе — завиняв П. Арамєнко — для перєвєдєннї дїла до успішного кїнця треба ще около 7,000 дол. Вони потрібні на організацію Українського Хору і Яєро вдєржаня в часї поїзди; на такєсаме вдєржаня балетїчїкї на оркєстру, що буде їздити з балетом; на декорациї, потрібні до вистави картини в частї Юрї Вашинона; на афішї, детючїх, розголос у газетїх американських в кожній місцевостї і на заплаченнїя гал (театрї). Найблїжшї форє звертатися на столицю Америки, місто Вашинтон, тїмїляже, що там нема украї-

НЮ-ЙОРК, Н. Я. Народи для вшштування свята в честь Вашинона

нської громади до помочи. Над зїгом розвинулася ширша дискусїя, в якї збираєа годєс майже всі учасникї наради — прибуло їх 66 — і вони шукали способів, як прийти в фінансово доломого Школі Українського Національного Танку. Остачюмо прийято внесенєя П. Парла Бодрача з Ню-Йорку, підєржанє з Стефаном Давїдовичем з Пасєїкї, щоб знайти в шїїй Америкї 200 громадян з патріотичним заєвїтєм та українською шїрєтєю, щоб дати позичку по 25 доларїв. Ця позичка має бути дана Школі Національного Танку, а шїїтїюторї, котрї зложили позичку зарєв на вїзрадї, мають видати зївїз до громадянства в цїй справї. — Було також домогаєннє скакити народне вїче (внесенєя П. Сокальчїка в Ню-Йорку, і це припоруєно Школі виконати в порозумїнню з Центральним Нюйорським Комїтетом. Прєставити Дїстра, гр. Гуїнїюком і Д. Жєтанком домагаєннє бїльшїх жертвєности на шїїх двїх сторони товариств. Доручєно Школі раз вїдєстїти з проханням до всіх організацій та шїїрїх громадян, щоб дали або позичку, або дари відповідно до спроможї, а найвїжєше до того, щоб товариства з Ню-Йорку й околицьїх взяли в розгїрдаж межї своїх членів стїльки бїлетїв, скїльки мають членів, і це буде найбільш реалїна поміч. — Гр. Нєстор Закалюжїй вїне, що бї центральні українські організації видали поклїк до своїх членів через свої організації, щоб загал пїдєр обїд в честь Вашинона, вшштування під проведом Школі Національного Танку В. Арамєнка на доручєннєя організованїх товариств. — Делегати домагаєннє, щоб часопїсї поїшували допїсї в справї українського обходу в честь Юрї Вашинона.

На запит, як ставляється до цього виступу У. Н. Союз і Обєднаннє, відповїли П. Арамєнко, що У. Н. Союз видав вїдзову в справї свєткування свята Вашинона, а Головний Уряд вїдслухав його зївту та ухвалив матеріялїю поміч, а крім того вїдслухав з Головної Канцєларїї особї писма. Энє-

виступу У. Н. Союз і Обєднаннє, відповїли П. Арамєнко, що У. Н. Союз видав вїдзову в справї свєткування свята Вашинона, а Головний Уряд вїдслухав його зївту та ухвалив матеріялїю поміч, а крім того вїдслухав з Головної Канцєларїї особї писма. Энє-

тарзан і невідомі імперїя. Молодий Гарбен рішєв зорганїзувати виправу, щоб відшукати оте загубленє дїкуське плємя. Із кількома десятками дїкуїшїв він вирушив до Вїрвїмвїцьких гїр. Та його вїдбавляє вї виконаннє свого завданнєя. Дїкуїшї скоро зорїєнтуєвалїся, що бїлий козак вїде в зачаровану країну невідомого плємя. Одного вечора вони нахлїпались своєю вєсною ушатї страшнїх чарїв та духів, що доломовїєся за горами, а тому зі страху вїгїали тєтє.

«Свобода» поміщує те, що треба, а «Обєднаннє» вїддає своїм часї вїдзову в справї свята. На тім закїнєною наради.

МЕНЧЕСТЕР, Н. Я. Про життя громади і вїче в справї «Рїдної Школи»

Громада Менчестєр, це одїноєкє бїльшє зборїєє Українцїв у стєїтї Ню-Йоркї. Нематїтїюкї української ітєлїєнтїю, тому кїрї робїтнїкї мусять собі давтї раду в національному життї — як умїють і можуть Ця громада була бїла бїльшє доволї чисельна, якби не подїла на справжнїх свїдомїх Українцїв і тих, що по сївоу; шн же не мають вїдвїги себе так назвївати, але називають себе «русинами» чи навіть «руссїкїми». Не можна тут загально дївуєтїєся. Між «русинами» є бїльша частє із західної Галичини. Коли вони вїдходїли з рїдного краю, вїдходїли так така, назва, накрїєна Австрїєю, це пазувала в краю. Сьогодні вїдносїні змінїлись. Вже ї у ті сторони звїдує чїстїй національнїй дух і прївїв за собою зїмнї вїдносїні на країє. З поширєннєя чїстїх народувїх організїякї, як коопєратїв, чїталїя «Провїсїї», філії «Рїдної Школи» та навіть приватнї українські школи, змінївся вїгляд Лємківчїна. Лємкї, як тєрєдє чїстїна нашого народу, ступала бїдє по плєчє з шїмїми чїстїями (Подоляками, Гуцулами, Бойками) протї чужої національного впливу, почувє себе синами одної Матєрї-України й творїть сильнїй вїд протї польшїяні, яка їде з захожди. На жаль, такі вїстїні не вїдїшли ще до Лємків скрїзь по Америкї. Не вїдїшли вони головно по таких громадах, якї стоїть досїтє, на вїдложє, і далеко від українських оєрєкелїв в Америкї.

Проти вїдносїні в Рїдному Краю багато з тутєшнїх громадян почили шюво першїй раз у неділю, 20 берєзня 1932 р., від делегата «Рїдної Школи», гр.о. Льва Сїнчука. Вже перєд двома роками зорганїзуєвали в нас Українсько-Америкєнськї Горожанськї Клуб бїлї проведом розважного голови, свїдомого Лємкї, гр.о. Нїкїтї Марковїчї. В цьому клубї туртуєвали всі свїдомї українські громадяне, бо там знаходїть не тїльки товариську розраду, але й науку, охоту обєднєуватїся, а при шюво мають змогу давтї організовану допомогу Рїдному Краєви на його боїдї найконєчнїїх потреб. З припоруєннєя того клубу зїпросїв гр.о. Осїп Пєтрік делегата «Рїдної Школи» на вїче, яке й вїдбулось вїдразу вїд часу вїдїїтїї участї у зїбїрї, то вона була бї випала країє. Але як звїжїтї, що ми дали цього року «Рїдної Школи» з кошиком \$50, то юваїєвїй дар з нашої громади треба вважати на тєпершїй час зовсім укладним. Промовою прєсїдїчїка, делегата та гимною «Щє не вмерла!» закїнчївся цей пам'ятнїй дєнь. Далє Менчестєр, Отї знає, чї він не буде зворотнїм дїєм у тїй громаді! Дїя-Боже!

Між жінками. — Як побудеться тобї мій новий капелюх? — Прєгарнїй, дуже тобї до шїя. — Яз з того дуже рада. — Дїєнїю! Тодї, як такі каїюкї-буї, я мала таї при дуже чисельнїй участї мї-кїйсамїй.

стєвнїх і позамїєвнїх Українцїв 20 берєзня п. р. Вїче вїдкрїтїло промовою голови юваїєвїх покїнчїєннє на прєсїдїчїка гр.о. Я. Бїєнєсєна, Грїгорїя Новосєла. Зї свого бою прєсїдїчїк повїтав дуже прихильно прїсутного делегата Г. Ясїнчука, і покїнчїв його вїголосити реферат. Реферат делегата тєрєв прїсутнїх годїнін сєрєд нашої громади уважї слухачїв, якїх почувачїє чєрєгуєвалїєся: вони то плакали, то смїєлись, то з бїльшїми бїльшї сєрєд немов вїгїались, сєбє слово делегата його вїголосити реферат. Настало загальне одєдєнєннє; плєчєсеннє духа; кожнїй вїдчувє зїєстїє смисл своєю народу. Кожнїй був певен, що вї не самїтнїй у тїй українській громаді, що зїмганнє народу не їдїть на марш, але прїємнїсть трївнїй ювоє. Навїть наша молодє живє інтерєсуєвалїєся промовою делегата, бо це вперше промовяє до нєїх дї народ з Рїдного Краю. Доказом закїнєчєннєя може послужити фєкт: що прєсїдїчїка «Молодєчого Клубу» прїсутнїяні самочїно до делегата й дякували йому за вїдвїданнє, а те саме зокрєма дякуєтї. Вже ї не говорїти про це, що майже кожнїй із старшїх українцїв, жїнок чї мужчїн, не мїє здєржєтїє, щоби не вїголосити делегатовї своєї подїєвї.

По рефератї промовїв, дуже добре місцевїй українській католицькїй парох, о. Черєпанїк, пїдтєрєждуючї слова делегата своїми вїдомостями, якї має з лїстїв-їз Рїдного Краю. О парох пїдїє зївїданнєм до делегата й дякували йому за вїдвїданнє, а те саме зокрєма дякуєтї. Вже ї не говорїти про це, що майже кожнїй із старшїх українцїв, жїнок чї мужчїн, не мїє здєржєтїє, щоби не вїголосити делегатовї своєї подїєвї.

ПОНТОВА СКРИНКА

Сїмї вїдповідаю на запити, шн єсть одєдєнєннє місце на «Рїдної Школи» в прєсїдїчїк вєрєтанєвїх ітєлїєнтїю, шн єсть одєдєнєннє місце похолоденнє, бїльшє користєуватїєся лїжками зїєкїєм, якї вїдповідаєтї до лїжкї, шн єсть одєдєнєннє місце в справї прохання зєвїртатїєся до нас або адїєтїєв Рїдної Школи. ВОЛОДИМИР ЮРКОВСЬКИЙ, 89 St. Mark's Pl., New York, N. Y.

УКРАЇНЦІ У УКРАЇНІ

Осьмї повїдповідає, шн єсть одєдєнєннє місце на «Рїдної Школи» в прєсїдїчїк вєрєтанєвїх ітєлїєнтїю, шн єсть одєдєнєннє місце похолоденнє, бїльшє користєуватїєся лїжками зїєкїєм, якї вїдповідаєтї до лїжкї, шн єсть одєдєнєннє місце в справї прохання зєвїртатїєся до нас або адїєтїєв Рїдної Школи. ВОЛОДИМИР ЮРКОВСЬКИЙ, 89 St. Mark's Pl., New York, N. Y.

ФАМІЛИ НА ПРОДАЖ

Кольо зїєстїє політїкї сїмї бї дїєчїстїю до мємї лїжкї, якї зїєстїє господарєв, на шн єсть одєдєнєннє місце похолоденнє, бїльшє користєуватїєся лїжками зїєкїєм, якї вїдповідаєтї до лїжкї, шн єсть одєдєнєннє місце в справї прохання зєвїртатїєся до нас або адїєтїєв Рїдної Школи. ВОЛОДИМИР ЮРКОВСЬКИЙ, 89 St. Mark's Pl., New York, N. Y.

О. Е. МАЛІСЬКУ, УКРАЇНСЬКИЙ АДВОКАТ

612 Society for Slavic Building, CLEVELAND, OHIO. Вєчєрнї: 2732 West 14th Street, Phone 71497

Д-Р Я. МИХАЛЕНКО

Укр. Лїкар-хірург 1748 WEST GIBBARD AVENUE, PHILADELPHIA, PA. Урєднї годїнін: пн, в, с до 12 ранку; шн, в до 9 ранку; с до 9 ранку. Telephone: Steubenville 9620.

DR. M. SMITH

перєдєчїє снїє офїс пнї часїє в LIVINGSTON PLACE, NEW YORK CITY. пнпрїтїю: нєгово шїтєлєво мєстї 1st Ave. 1 Shuyesant Park. Telephone: Shuyesant Park 6760.

АДВОКАТ Б. ПЕДЕХОВИЧ

2300 WEST CHICAGO AVE., CHICAGO, ILL. Прїєтїюкї у вїєс суду, звїзвїєтє, прєєрєдєдєннє, обєстрєкїтїє; вїдповідаєтїє контїрїтїє купнї і прєєдїє; прєєрєдєдєтїє сїє в єсїє і справї; поможєтїє стєрєжєтїє прїєтїєвї і прєєтїєвї.

Д-Р ЮРІЙ АНДРЕЙКО

Український Лікар, ХІР'УРГ І АКУШЕР 163 AVENUE B, NEW YORK, N. Y. (Мєсїн 8, 116 уа.) Тєл. АБСОЛЮТНО АБСОЛ. Урєднї годїнін: ранку від 10 до 11, вєчєрї від 6 до 8, а на неділі пїєсє уювои.

ПЕТРО ЯРЕМА

Український Погребник ЗНАЙМАЄ ПОВОХОВАНИ В БРОУКЛІН, БРОУКЛІН, NEW YORK І ОКІЛИЦЬ. Tel. Orchard 4-2566 129 E. 7th Street, NEW YORK CITY. В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВІННА ЗНАХОДИТИСЯ ЧАСОПІСЬ «СВОБОДА».

Ерїк фон Гарбен уже у вїшї 21 лїт бїв вїдомїм в Европї афїлїтїюм. Він мїєстїючїю вївї вїдвїдати на скєвєстїє горї, щоб досїдїжувати ї бїдуєву. Він цїкаєнїє геологїєю, а також рїжїєнїю мовами афїрїканськїх народів, якї вєсє тєпєр не їстїувалї, а зберїєгїєтїє дїєсє в цєрєках за лє гєнаєх. Він поїєхав до Афїрїкї зі своїм батюком, щоб там занїєтїє студїямї над бїдуєвою зємїєтїєм над вїрїєрїаннїми афїрїканськїми мовами.

Багато розвинува їм старї дїкуїшї, про їх прєказаї, та лєгєндї. Одного разу старї дїкуїшї оповїв йому, що в горах Вїрвїмвїць, знаходїтьєся забутє дїкуїське плємя. Цє пїдїаєдо Гарбеновї гадку, що то можєливо якєсь дїкуїське плємя, котрє згублєно в бїбїлі, а котрого сїдїє лєпєр затрєчєнї. Такєсамє дїкуїшї говорїєтїє, що а тїм плємямї жє жїєнїєв дїєвнї бїлїї чєловїк, якїй мамє сїду нєвєсєлїх чарїє.

Ерїк фон Гарбен лїшїєв сам у пустїннїх горах. Кольо його батюко доловїєв над дїкуїшї, що сїн його дїєсє лїшїєв вїгїрах, він рішєв зорганїзувати своєю виправу, щоб вїдшукати ї вратувати сїна. Та дїкуїшї вїдповідали їм з тїм, у закїдїтїє гору. Тот старїй фон Гарбен рішєв прєсїтїє допомогї Тарзану. Він знає, що лїшїє цей пар дїкуїшїєв, прє якого ходїєтїє рїєнїє лєгєндїє в цїюму свїтї, зможє допомогї їм, або нїкто.